

ADOLF FREDRIK LINDBLAD

1801–1878

Sånger och visor V
för röst och piano

*Songs and Ditties V
for voice and piano*

Emenderad utgåva/Emended edition

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten treasures of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup
Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 1413–1437/Edition nos 1413–1437
2016
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0-66166-333-1

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

Innehåll.

Femte delen.

	Pag.
Nº 103. Erik Gustaf Geijer. "Framåt, framåt!" (A. F. Lindblad.)	1
" 104. "Hvar är mitt hem?" (Thekla Knös.).	3
" 105. A une femme. "Enfant, si j'étais roi." (Victor Hugo.)	5
" 106. Tröstung. "Es ziehen am Himmel die Wolken so grau." (Krimer.)	10
" 107. Till Enkefru Anna E. Geijer. "Anna, Anna! Ilande gå." (A. F. Lindblad.)	12
" 108. Hon hvarken hör eller ser. "Hör du ej." (A. F. Lindblad.)	14
" 109. Tvekan. "Ja, ja, nej, nej! Hvad fruktar, hvad ängslas du så." (A. F. Lindblad.)	17
" 110. Vid barnens aftonbön."O Gud! Du dig förbarmar." (A. F. Lindblad.)	19
" 111. Efter läsningen af en tendensdikt. "Det talas, det skrifves." (A. F. Lindblad.)	20
" 112. Till godheten. "Du mig bevekt." (Urban.).	22
" 113. Tidigt om morgonen. "Sjusofverska lilla." (Thekla Knös.).	23
" 114. En qvinna vid sitt arbete. "Hell, lugna, tysta tankar." (Urban.).	26
" 115. Nattviolen. "Nu blommar nattviolen." (Urban.).	31
" 116. Naturbetraktelse. "Ser jag hur blommor små." (Thekla Knös.).	34
" 117. Uplandsflickan. "Jag kom öfver ängen." (C. E. Fahlerantz.).	36
" 118. Sagan. "Berätta vill jag en saga." (Thekla Knös.).	38
" 119. Tillegnan till en vän. "Förlåt, min vän, jag kommer." (A. F. Lindblad.)	40
" 120. Diclythra Formosa. (Trädgårdslyran.) "Vackra lilla blomster." (Thekla Knös.).	42
" 121. Efter solnedgången. "Månsken darrar öfver vägen." (Thekla Knös.)	43
" 122. Mognadt förstånd. "En liten pilt på renen." (A. F. Lindblad.)	44
" 123. Förtröstan. "Timmerne ilat." (A. F. Lindblad.)	46
" 124. Der schlummernde Amor. "Er liegt und schläft." (Claudius.).	47
" 125. Önskan i salongen. "O, blefve den strålande salen." (Thekla Knös.)	50
" 126. Visiter. "Hör tamburens klocka." (Thekla Knös.)	53
" 127. Aftonstämning. "När solen ned sig sänker." (Thekla Knös.).	55
" 128. Reminiscens. "Auf Wiedersehn." (A. F. Lindblad.)	56

Erik Gustaf Geijer.

1

A. F. Lindblad.

Deklamatoriskt.

Sång.

f

103.

Sång. "Fra - måt! Fra - måt!" Så nämn - de du ditt "ö - des
Piano. *f* *sf*

f *p*

bud." Upp - åt! Upp - åt! Så tyd - de him - len det - ta bud. Ty
sf *p*

pp

mör - ka - re blef nat - ten, stjer - nor - na sig göm - de, Och på
pp

vred - gadt haf du di - na si - sta kraf - ter töm - de.
cresc. *p*

Stilla och allvarligt.

p

Men din "far - kost" bar en lots, en lots, som ej för -
p

p

lä - - gen, På vå - gors bran - ter glad, så glad nu styr - de rät - ta
cresc.

vä - - gen. Den lot - sen var din tro I dju - pet af ditt
dim.

sin - ne. Han för - de dig fram - åt, Han för - de dig upp -
cresc.

åt, Och så blef du på en gång Sver - ges hopp och min - -
dim.

ne.

p

cresc. *ritardando*

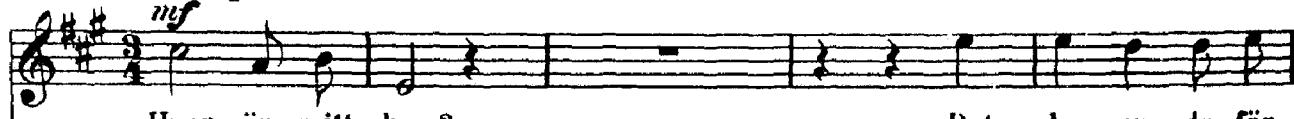
Hvar är mitt hem?

Thekla Knös.

3

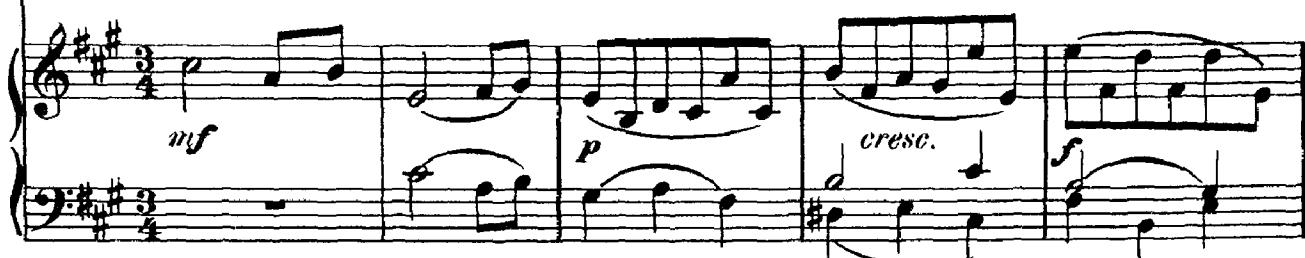
Con espressione.

Sång.

104.

Piano.

svun - na, I ti - - dens flod för - run - - na?

Hvem, hvem för mig dit, hvem för mig dit, o hvem? Hvar är mitt hem? Det

a tempo

dröm - - da, ald - rig vun - na, I qvä - - lens glöd för - brun - na? Hvem

för mig dit, o hvem? Hvem för mig
dim. *dol.* *poco*
poco ritard.
 dit, o hvem? Hvar är mitt hem?
a tempo
ritard.
 Det dol - da, oupp - hun - na, Af jor - - disk blick ej
cresc. mf *dim.*
 fun - - - na? Hvem för mig dit, hvem för mig
rallentando
cresc.
 dit, o hvem? Hvem för mig dit, o hvem?
a tempo *ritard.*

A une femme.

Victor Hugo.

5

Allegro, ma non troppo.

Sång.

105.

Piano.

don - - - ne - rais l'em - pi - - re Et mon

char et mon seep - - tre et mon

peu - - ple à ge - noux, Et ma cou -

ron - ne d'or et mes bains de por -

phy - re Et mes flot - - - tes, à qui la
 mer ne peut suf - fi - - - re,
 Je les donne - rais,
 je les donne - rais *con expressione* pour
 un re - gard de vous.

ritard.

a tempo

p ritard.

Si, si jé - tais Dieu, la terre et
l'air a - vec les on - - des, Les
an - - ges, les dé - - mons cour -

bés de-vant ma loi,
 Et le pro-fond
p
 cresc.
 chaos aux en-trail-les sé-
sf
 con-des, Lé-ter-ni-
 té, le-spa-ce, et les cieux, — et les
 mon-des,
pp

Je les donne - rais,
je les donne - rais

espressione

p ritard.

a tempo

p e ritard.

pour un baiser de toi!

dim.

p

Trostung.

Krimmer.

Andante con moto.

Säng.

106.

Piano.

p

Es zie - hen am Himm - mel die Wol - ken so grau, Wie
Und fühlst du von Sor - gen das Herz dir ge - presst, Und

dim.

blei - - che Nacht - - ge - - stal - - - ten. Es
ist dir nah das Wei - - - nen, So

dim.

braust — der Nord - wind durch Eel - - der und Auf; Da
thu' wie die Blüm - lein und hof - - fe nur fest; Auch

dim.

pp

kann sich kein Blüm - lein ent - fal - - - ten. Und
dir wird der Früh - - ling er - schei - - - nen. Ver -

cresc.

den - - noch naht der Früh - - ling leis Und bricht den trü - - ben
ges - - sen ist dann je - - de Stund', Die jetzt dir engt die

cresc.

Bann.
Brust.

Dann
Dann blic - - ken die Blüm - lein her -
küsst dich das Glück auf den

vor aus dem Eis Und lä - - cheln gar freund - lich dich
frisch - ro - then Mund, Und kaum fasst dein Herz all die Lust.

an.
Lust.

Da blic - - ken die Blüm - lein her -
Dann küsst dich das Glück auf den

vor aus dem Eis Und lä - - cheln gar freund - lich dich an.
frisch - ro - then Mund, Und kaum fasst dein Herz all die Lust.

smorzando

p

pp

Till Enkefru Anna E. Geijer.

A. F. Lindblad.

Andante con moto.

Sång.

107.

Piano.

Vex - lan - de da - - gars flyg - ti - ga stun - der. Min - - nets vå - - gor

sval - - kan - de så

Mildt mot din strand och sjung - a derun - der:

De gång - na da - gar

vi å - ter - kal - la, Och va - - ka med dig, det

vil - ja vi al - la. An - na! An - na!

Din af - - ton är schön;

dim.

p

Sa - li - ga an - dar stå kring din hyd - da. An - - na! An - - na! De

sjung - - a till bön; Och hör du ej bland dem en
cresc.

röst, dig kär, En sak - ta hvisk - - - ning

ritard.

ba - ra? O, svara! Hvems tror du väl den rösten är?

ritard. e *con espressione*

* Dubbel-b-förtecken infört för b.

Hon hvarken hör eller ser.

A.F. Lindblad.

Affettuoso.

Sång.

108.

Piano.

a - - - nar ej Min bly - ga käns - las bikt. Ack nej, ack

cresc.

nej! Du hör den ej.

Ser

du ej? Nej, du ser, du a - - - nar ej

cresc.

Mitt ö - gas stum - ma språk. Aek nej, ack nej! Du ser det

dim.

ej. Grym - - - - - ma, säg!

Hvad, hvad vill, hvad ford - - - - - rar du? Vet, jag gaf - ve

p

allt, ja allt, Om blott en gång Du hör - de

cresc. *sf* *dim.*

mig, Du såg på mig *a tempo*

poco ritard.

Fä - fäng böñ! Du är li - ka

kall som schön, Du kan se, kan

hö - - - ra allt, Blott ic - ke mig, Mig ser du

ej, Mig hör du ej.

poco ritard.

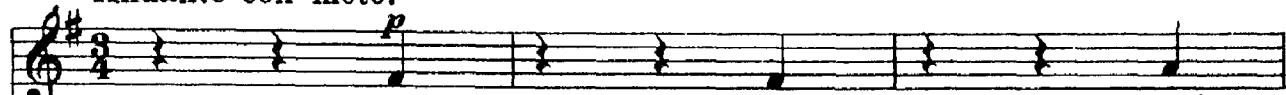
a tempo

Tvekan.
A.F. Lindblad.

17

Andante con moto.

Sång.

109.

Piano.

Ja! ja! nej!

ja!

nej!

nej! Hvad fruk - tar, hvad

Hvad fruk - tar, hvad

Hvad fruk - tar, hvad

cresc. ängs - las du så? Din Nor - na, hon

ängs - las du så? Din Nor - na, hon

ängs - las du så? Din Nor - na, hon

ha - - tar dig ju ej.

cresc.

ritard.

a tempo Nej! nej! ja!

Nej! nej! ja!

Nej! nej! ja!

ja! Ett baf - van - de

hjer - - ta kan ock - - - så be - dra; Och bor det
cresc.

ej, ja, bor det ej i din själ ett

poco ritard.
hopp, som sä - ger så: allt skall gå väl?
poco ritard. a tempo
p

pp

Vid barnens aftonbön.

A.F. Lindblad.

19

Innerligt.

Sång.

110.

Piano.

p

O Gud! Du Dig — för -

bar - mar, När bar - - - nen små ar - mar Fromt ly - - - di - ga

cresc. *f* *dim. p*

hö - ja. Och bö - nen? Fram går den, Dig når den; Ack

cresc.

ja! Ack ja! Om ock - så ing - en mer än Du för - står den.

f *dim. e ritard.* *p*

Efter läsningen af en tendensdikt.

A.F. Lindblad.

Larghetto.

Sång.

p

Det ta-las,
det skrif-ves,

III.

Piano.

f *p* *sf*

for-ma-nas, pre-di-kas; Men - skan går sin

p *f* *p*

val - da väg än - då. Och la-gar det stif-tas,

p *sf*

och bo - jor det smi - des;

p *f*

Men att fängs - - - la qval - - - da men-sko - an - dar
p
cresc. *p*

Ej ord för-må, Ej band för-slå.
p *p*

För - gäf - - - ves ro - - - pas,
cresc. *f* *f*

ho - - - tas; Men - skan det ej rör.
sf *dim.* *p*

p e con espressione
 En röst,blott en, en en - da tro - gen, Hvi-skän-de tyst, — det undret gör.
p *cresc.* *f* *dim.* *p*

Till godheten.

Urban.

Adagio.

Sång.

Du mig be - vekt.
Gif mig din frid!

Ack! en - - sam
Att drö - - ja

112.

Piano.

tro - - gen blif - - - ven,
der du an - - - das,

En sy - - ster
Är ro,

dim.

lik, du sö-ker mig. Af storm och sjö,
lä - ke-dom för mig. Med tyst för - akt

af storm och sjö mot al - la klip - por
med tyst förakt mitt bi - fall of - ta

cresc.

cresc.

f

drif - ven, Jag fin - - ner lugn,
blan - das, Men bö - - jer knä,

jag fin - ner lugn hos dig.
men bö - jer knä för dig.

dim.

ritard.

Tidigt om morgonen.

23

Thekla Knös.

Allegretto.

Sång.

113.

Piano.

mf

Sju - sof - ver - ska lil - la, hvi slum - rar du så? Fort

f *dim.* *p*

öpp - - na nu ö - - go - nen, strå - - lan - de blå! Vet,

f *dim.* *p*

me - - dan du slum - rar så sorg - - lös och röd, Så

sf *sf* *p*

vä - - xer der-u - - te på å - - kern ditt bröd. Det

pp

vag - - gas i a - - xet, af so - - len för-gyldt, Af

p

dagg - drop - pen ma - - tadt, af vår - - vin - den fyldt; *cresc.* *mf*
 Re'n
cresc.

glö - der i druf - van ditt mog - nan-de vin, Och ho - ning dig sam - las af
mf

fli - - ti - ga bin. Nu, me - - dan du stil - la *p*
dim.

bäd - den dig sträckt, Små ma - skar - ne spin - na din sil - - kes-drägt. Se,
p *f* *dim.*

trä - det dig räc - ker sin rod - nan-de frukt, Jas - mi - nen sin ljuf - va, be -
pp *dim.* *pp*

ru - san - de lukt. Upp, slum - rer - ska,vak - na och

ver - ka, som de, Som fag - lar - ne sjung och som

ro - sor - na le. Upp, slum - rer - ska,vak - na och ver - ka,som de, Som

fag - lar - ne sjung och som ro - - - - - - - - - sor-na

le.

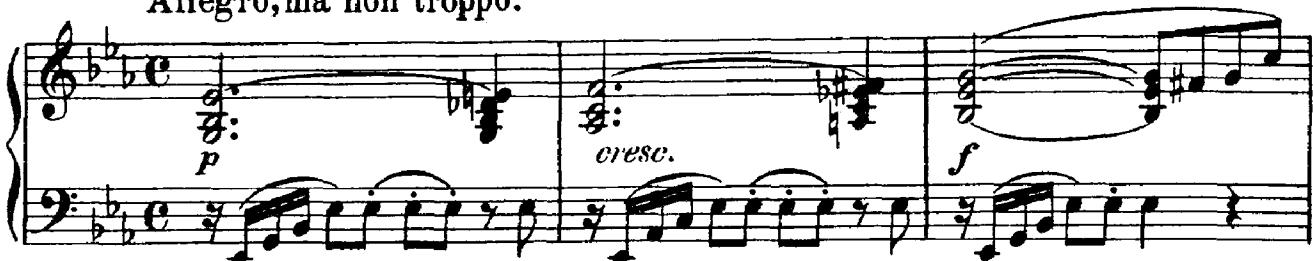
En qvinna vid sitt arbete.

Urban.

Allegro, ma non troppo.

114.

Piano.

p

Hell, lug - - - na,

dim.

p

ty - sta tan - kar u - - - tan ord, Som dra - - - gen

kring mig ed - ra tä - - - ta ring - ar! Fort i - - - lar

cresc.

ti - - den hän på ed - - - ra ving - - ar, Och
dim.

snabbt och lätt blir da - gens syss - - la

gjord.
cresc. *dim.*

pp
Ja, som det

guld - - - stoft sig i luf - ten sving - ar Mot

cresc.

ö - - - - gat fram, nära af-ton-tim-men

cresc.

kling - - ar, I skänk - - en ar - - be - tet en

p

fest - lig - het, en ro, Som ej det

p

il - - - la el - - jest nju - ta plä - - gar. o,

mf

blif - - - ven qvar! Ej stör jag ed - ra

*mf**mf*

vä - gar. 0, blif - - - ven qvar! Ej

p *mf*

stör jag ed - ra vä - gar. Ja!

mf *p* *f*

— 0, blif - ven qvar! ja, blif - - - ven —

s

p

qvar! Ej stör jag ed - ra vä - gar, Lå - ten

dim. *p*

mig med e - der sam - - man - - bo!

Ja! — O, blif - ven qvar, o, blif - ven —

qvar! Ej stör jag ed - ra vä - gar; Lå - ten mig med e - der

cresc.

dim.

sam - - man - bol Blif - - - ven qvar!

p

mf

Blif - - - ven qvar! Lå - - - ten — mig med

mf

p

p

rallent. e morendo

— e - - der sam - - - - man - bol

p

p

Nattviolens.

Urban.

31

Larghetto.

Sång.

115.

Piano.

Ej kring-glänst, ej i so-len, ej i so-len Kan den gif - va

ut - tryck åt sin själ.

Har du väl sett vid ro-ten

Ett vä-sens tve-drägt?

Vänd dig hit!

Hvad ser du,

hvad ser du då?

pp pp p
 O, svart är e-na fo-ten, Den and-ra, den andra fo-ten hvit. Först

när till ro är so - - len, När söfd är da - gens

röst, Då bry - - ter natt - vi - - len In -
cresc.
sf

seg - - let på sitt tryck - ta bröst, in - seg - - let på sitt
dim. e con espressione
p

bröst. Det dol - - da sår, som öm - - mar För

hvar - - - je ö - - ga, öpp - - nas då; Då
cresc.

sti - - ga väl - lukts - ström - - mar, då sti - - ga väl - lukts -
cresc.

p *sf* *sf*

dim. ström - - - mar E - mot det dunk - - la

dim. *p*

blå. Då sti - - - ga väl - - lukts - -
cresc.

p

ström - mar E - mot det dunk - - la blå.
dim. *p*

Naturbetraktelse.

Thekla Knös.

Allegretto.

Sång. *p*

116.

Piano. *p*

cresc.

Vack - - ra till - - sam - mans stå, Rod - - na så
 Gladt si - - na dril - lar slå, Ål - - ska i
 Blänk - - an - - de, qwick och snar, Sö - - ker en
 Vack - - ra till - - sam - mans stå, Mo - - det mig

cresc.

täckt i lön, Gö - - ra sin verld så skön,
 frid och ro, Byg - - ga sitt lil - la bo,
 ma - ka opp I stri - - da bæ - kens lopp,
 öf - ver - ger, Jag vet ej hvad jag ser;

p.

p.

dim.

Tänk - - er jag:
Tänk - - er jag:
Tänk - - er jag:
Tänk - - er jag:

ack! i sin skrud
få - - geln på qvist
fi - - skar - ne grå
hur det kan bli,

dim.

p

Blom - man står brud;
Gif - ter sig visst;
Fri - a ock - - så;
Än är jag fri;

Tänk - - er jag:
Tänk - - er jag:
Tänk - - er jag:
Tänk - - er jag:

cresc.

dim.

ack! i sin skrud Blom - man står brud.
få - - geln på qvist Gif - ter sig visst.
fi - - skar - ne grå Fri - a ock - - så.
än är jag fri, Hur det kan bli.

dim. *p* *cresc.*

f

Upplandsflickan.

C. E. Fahlerantz.

Sång.

mf

Jag kom öf-ver äng-en med byt-tan i
I lun-den bland lam-men nyss som-na' jag
Till stu-gan jag sprang, men han jem-te mig

117.

Piano.

mf *sf* *sf* *sf*

hand, Jag gick ge-nom rå-gen, Der möt-te jag
in, Men lam-men jag glöm-de, Om ho-nom jag
lopp. Jag var så för-lä-gen, Och han så be-
nå-gon; Så mun-ter, så vac-ker, så
dröm-de; Med kro-na af ro-sor så
nä-gen; Att föl-jja mig in dit han
ban

f

bur-kom-tig var han.
gjor-de och blef min.
 de sig hopp.

Vi stan-na', vi nie - ka', Så vän - ligt han
 En ros blott, ack, släpp 'en! Den föll mig på
 Vi stan-na', vi tyst - na', Han lyss - na', jag

blic - ka', Mitt hjer - - ta, det pic - ka', Hans ö - ga, det
 läp - pen. Jag väck - - tes och der var båd' ro - sor och
 lyss - na'; Men Mo - - ster hon ho - sta, och An - na bon

brann.
 han. Och der-för; och der - för; och der-för;
 spann.

ja! och der - för är jag nu så "dann"!

poco ritard. *Lento.* *a tempo*

Sagan.

Thekla Knös.

Allegretto.

Sång.

118.

Piano.

dar; Den kan endast mig be - ha - - ga, Jag fin - ner den un - der -
famn, Och lyss-nar med lust och fa - - sa Till stol - te rid - darens
kär; Och blott de små och de gam - - la För - stå hvad en sa - ga

bar. Den bör - jar som and - ra
namn. Jag är der - - in - ne i
är. Tänd lju - sen! Ej skymning sig

fle - - ra, Den sä - ger: *det var en gång*. Ack ja, det be - höfs ej
bor - gen, Jag dan - sar i fack - lors glans,
skie - kar, Då flyr mi - na drömmars kung. Dit når ie - ke nat - ten,
Jag sit - ter i vrån och

cresc.

me - - ra, ack - ja, det be-höfs ej me - - ra, Det är, det
 sor - - gen, ack - nej, dit - når ic - ke sor - - gen; Der binds en
 stic - - kar, jag - sit - ter i vrån och stic - - kar Och är, och

cresc.

är, ack ja, det är lik - som en
 krans, der binds en krans, ack jal en
 är, ack nej, jag är, jag är ej

dim

mo - - ders sång, lik - som en mo - - - - ders
 ro - - - sen - krans, der binds en ro - - - - sen -
 me - - - ra ung, nej, nej! ej me - - - - - ra

sång.
 krans
 ung.

p

cresc.

f

p

Tillegnan till en vän.

A. F. Lindblad.

Andante.

Sång.

För - - låt, min vän, jag kom - - - mer och
 Nej, jag för - står din me - - - ning, och
 Ja, ti - - den har gått om mig, tro

119.

Piano.

klap - - par på din dörr,
 öm - - het är der - - i;
 mig, jag vet det bäst.

dim.

dim.

mf

Och sä - - ger om det
 Du ön - - skar, sjelf jag
 Dock hål - - ler han till

cresc.

sam - - ma, som jag bar sagt dig förr. Men,
 märk - - te, hur min tid är för - - bi, Hur
 go - - do hos mig som hvar - dags - - gäst. Blott

sf

hvard! din vack - ra pan - - na i skrynk - lor läg - ger
 mi - - na tröt - ta sin - - nen ej fat - - ta ti - dens
 ho - - nom att för - - drif - - va, jag dik - - tar nå - gon

f

cresc.

p

sig; Säg, bar så långt det kom - - - mit, att
 kraf, Då jag åt gam - la min - - - nen min
 gång, Och näns ej sön - der - rif - - - va min

p

poco ritard.

jag miss - ha - gar dig?
 be - la kär - lek gaf.
 an - språks - lö - sa sång.

poco ritard.

a tempo

cresc.

dim.

Dielytra formosa.

(Trädgårds-lyran.)
Thekta Knös.

Adagio.

Sång.

p

Vack - ra, lil - la blom - ster! bild
So - lens blick, så varm, så rik,
Sel - ma! håll ej du med tvång

120.

Piano.

p

cresc.

Af ett så - radt, slu - tet hjer - ta!
Un - der gör på vå - ra äng - ar;
Käns - lan stängd in - om ditt hjer - ta.

Öpp - na dig, så flyr din smär - ta;
Du blir ly - ra, pi - len sträng - ar,
In - ne slu - ten är den smär - ta,

Vå - ren nal - kas nu så mild.
Och din kla - gan blir mu - sik.
Men be - fri - ad blir den sång.

*dim. e ritard.**p*

Efter solnedgången.
Thekla Knös.

43

Andante.

Sång.

121.

Piano.

blomning dof-tar rå-gen, Vag-gad af en vind,
många skö-na tim-mar Den-ne dag mig skänkt!

cresc.

Dagg på äng-en hu sig sänk-er, Och en
År den nu, ren nu för-li-den, Sy-nes

dim. hängbjörk droppar stänk-er På min he-ta kind, min he-ta
ald-rig mer i ti-den, Snart i skug-ga, snart i skugga

cresc.

dim.

rit.

kind.
sänkt?

Mognadt förstånd.

A. F. Lindblad.

Allegretto.

Sång.

p

En li - ten pilt på re - - nen af fa - ders å - ker
 Så blef han full växt se - - dan med hug och kropp så
 Så blef han hög en her - - re med tit - lar och med
 Och nu en gam - mal gub - - be, up - - på sin för - stu -

122.

Piano.

p

sprang. När trött han blef, på ste - - nen han sat - te sig och
 fast, Och sto - ra pla - ner re - - dan han byggde u - tan
 band, Och ha - de magt, som sträck - - te sig öf - ver stad och
 qvist, Med skrynklig kind och pan - - na der sit - ter han till

cresc.

sang. Det var så from en vi - - sa, nyss lärd af mo - der
 rast. Hans mo - ders from - ma vi - - sa dock i hans in - re
 land. Hans mo - ders from - ma vi - - sa, från bar - na - å - ren
 sist. Hans mo - ders from - ma vi - - sa dock ej för - gä - ten

god,
klang,
gömd,
var.

Men
Men
Fast
Nu

ie - ke kund' han
ie - ke än för -
rätt han ej för -
först dess dunk - la

sä - - - ga, att
- stod han stor
- stod den, så
me - - - ning för

han den rätt för - stod,
bätt - re hvad han sang,
var den dock ej glömd;
ho - nom blif - vit klar;

Men
Men
Fast
Nu

ie - ke kund' han
ie - ke än för -
rätt han ej för -
först dess dunk - la

poco riten.

sä - - - ga, att han den rätt för - stod.
stod han stor bätt - re hvad han sang.
stod den, så var den dock ej glömd.
me - - - ning för ho - nom blif - vit klar.

a tempo

Förträstan.

A. F. Lindblad.

Larghetto.

Sång.

p

Tim - mar - ne i - lat, och du, o - - för.
Of - ta du tyk - te dig svi - - ken, be -

123.

Piano.

vä - - gen, Märk - - te ej so - len, hur hon sänk - - te sig
dra - - gen, Kän - - de den han - den ej, som fat - - tat om

cresc.

ner. Skym - ning-en läg - ger sig tungt öf - ver
din. Vet, Han, som led - de dig fram un - der

p

p *dol.* *cresc.*

vä - - gen; Mörkt blir till natten, ing - en stjer - na du ser.
da - - gen, Le - - der dig än - nu se - dan qväl - len gått in.

sfor *p* *cresc.* *f e ritard.* *pa tempo*

Der schlummernde Amor.

47

Claudius.

Andante.

Sång.

Er liegt und schläft an mei - nem

124.

Piano.

pp

pp

Her - zen,

Mein gu - ter

pp

Schutz - geist sang ihn ein.

cresc.

Noch kann ich fröh - lich sein und scher - zen.

cresc.

Kann je - der Blum', kann je - der

p

Blum' und je - des Blatt's mich

f

freun.

Nach - - - ti - gall!

Nach - - - ti-gall,

ach!

Sing'

mir den A - - mor, den A - - mor nicht

wach! Sing' mir den A - - mor nicht wach!

Sing mir den A - - - mor, den A - - mor nicht

wach!

Önskan i salongen.

Thekla Knös.

Andante con moto.

125.

Piano.

p sempre grazioso

O, blef - - ve den strå - lan - de
vo - - re den mju - ka di -

cresc.

Till
Och

sa - - len,
va - - nen O, blef - - ve den hastigt för - bytt _____
Min kä - - ra, mos-si - ga sten! _____

ty - sta, ens-li - ga da - len, Der säl - - - la timmar ha
mat - tan blommi - ga pla - nen, Och lam - - - pan qväll-so - lens

cresc. *f* *p*

flytt!
sken! 0, vo - - re hvor hviskan-de tär - - na En
0,

p

cresc. *f*
smärt och hvit-stammig björk; Hvar bu-gan-de her-re, hur

cresc. *f*

ger - - na! En gran, som su - sa - de mörk! Mu -
pp

dim.

si - ken fäg-larnes qvit - ter, Och sor - let böл-jornas sång! — Men
 { pp

här i sa-longen jag sit - ter, Och ti - den göres mig lång; Men
 { cresc. f p

här i salongen jag sit - - - ter, Och ti - den göres mig lång.
 { ff p

{ p

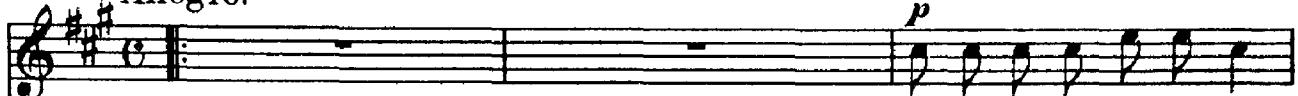
{ ff

{ ff

Thekla Knös.

Allegro.

Sång.

Hör tamburens klocka! ping,
Men nu ringer det i - gen!
Å - ter nån är u - tan-för!
Ack, nu ringer det i - gen!

126.

Piano.

Ping, ping; spring, spring!
Hvem, hvem, hvem är den?
Ping, ping; hör, hör!
Hvem, hvem är den?

Lil - la sy - ster, sak - ta tit - ta!
Se i spegeln! Ja, en her - re -
Hvem var det på strängen rörde?
Tyst, ack tyst, hvem kan det va - ra?

Lugn och stil - la skall jag sit - ta, Rö - ra ej det min - sta fing - er
Ja - så, den! åh ing - en vär - re! Blank är stöf - veln. ny är frac - ken,
Säg då, hvil - kens steg jag hör - de. Ah, min vän, du lil - la duf - va!
Se på väg - gen skug - gan ba - ra; Den, som jag, har läng - re nä - sa.

Fast - än hjer - tat slår när det ring - - - - er.
Ar - tigt nu han bö - jer næ - - - - ken.
Tag då af dig schal och huf - - - - va.
Nu jag skall min o - ro qvä - - - - sa.

Men det var ett e-vigt ping!

Ping, ping, ping, ping. Ingen kan nu komma me-ra,

Ing - ensom kan in - tresse-ra; Men jag känner ju den gången; Ack! nu

flyr — jag ur sa - long - en.

Aftonstämning.

Thekla Knös.

55

Moderato.

Sång.

När so - - len ned sig sänk - - er, Och
Jag ser dig nu för - - svin - - na, Min
Ja, kär - - leks he - ta lå - - gor, Och

127.

Piano.

him - - me-len blir röd,
lef - - nads djerf - va dröm!
hop - - pets bli - da sken,

Jag sit - - ter tyst och
Till a - - ska sak - - ta
Och hjer - - tats tu - - sen

tänk - - - er Och ser i qvä - - lens
brin - - - na Och hvi - - - ska: allt för - - -
frå - - - gor, De stock - - - nat, tyst - - - nat

glöd.
glöm!
ren.

Reminiscens.

A.F. Lindblad.

Adagio.

Sång.

128.

Piano.

kling - - ar För mig som från ett fjerran land; "Auf Wieder-

sehn!" Och liksom bring - - ar Till mig en hels ning från en sa - lig

strand.

Säl - - - - - la

an - - - - dar! Skå - - - - den
cresc.
p.

ner! Ta - gen mig, ta - gen mig,
f. *p.*

ta - gen mig dit opp, o, ta - gen mig dit opp till
f. *p con express.*

Er!
p. *pp.*

Adolf Fredrik Lindblad

Adolf Fredrik Lindblad hade en komplicerad uppväxt och en lika ombytlig tid som ung vuxen. Född 1801 i Skänninge av en ogift mor kom han vid ett års ålder till en fosterfamilj, där hustrun var moderns moster. Efter inledande skolgång i Östergötland fortsatte han från 1809 i Stockholm, där modern då bodde och var gift med en skådespelare vid Kungl. Teatern. Efter styvfaderns död 1813 fick Adolf Fredrik Lindblad återvända till fosterföräldrarna som snart flyttade till Norrköping. Där fick han sin första skolning i musik: piano och flöjt.

Fosterfadern som var handlare styrde Adolf Fredrik Lindblad mot sitt eget yrke. Efter några år i fosterfaderns affär fick han 1818–19 arbeta vid ett skepps- klareringskontor i Hamburg. I denna stad fick Adolf Fredrik Lindblad viktiga impulser av tysk litteratur och musik.

Sommaren 1822 kom han till Bleckenstad utanför Mjölby för att undervisa gårdenas döttrar i pianospel. En av dem, Sophie Kernal, skulle bli hans hustru. Där lärde han också känna en kusin till husets syskonskara, Per Daniel Amadeus Atterbom, en livsavgörande vänskap för Lindblad.

Genom Atterboms förmedling flyttade Lindblad till Uppsala, i första hand för studier i harmonilära för universitetets *director musices*, Johann Christian Friedrich Hæffner. Men han kom också in i stadens konstnärliga och litterära kretsar. Där fanns redan Atterbom, men också Erik Gustaf Geijer som skulle bli en annan nära vän. I denna miljö blommade Lindblad ut som sångtonsättare.

Sångkomponerande var tidigare liktydigt med att skapa sällskapsvisor. Den nyromantiska dikten gav tonsättarna nya utmaningar. Lindblads sånger är text-tolkande och låter melodin och pianostämman föra en dialog. Från visans tid stammar dock Lindblads länge utnyttjade praxis att flerstrofiga dikter sjungs till samma ackompanjemang. Adolf Fredrik Lindblad komponerade över 200 sånger, varav en del skrevs för vennen Jenny Lind.

Med salongsvärdinnan Malla Silfverstolpe och Erik Gustaf Geijer för Lindblad 1825–26 via Köpenhamn till Berlin, där han tog lektioner i komposition för Carl Friedrich Zelter och i pianospel för Ludwig Berger. Via Zelter lärde han känna Felix Mendelssohn. Vänskapen med denne blev viktig och varade livet ut.

Tillbaka i Sverige slog han och hustrun Sophie sig ner i Stockholm. Där startade Lindblad 1827 en musikskola, vilken under lång tid skulle bli hans huvudsakliga inkomstkälla. Under Stockholmsåren skrev Lindblad sin enda opera, *Frondörerna* (1835), som emellertid inte blev någon större framgång. Han komponerade också två symfonier (1832, 1855).

Adolf Fredrik Lindblad tillbringade sina sista år på Lövingsborgs gård strax söder om Linköping, där dottern Lotten bodde. Han avled där 1878.

© Gunnar Ternhag

Om utgåvan

Levande Musikarvs emenderade utgåvor är redaktionellt genomsedda och korrigerade utgåvor av tidigare tryck med kommentarer rörande rättelser och ändringar införda i form av fotnoter. Justeringar av bågar, förtecken, accenter och artikulation som inte har medfört förändrad läsart har utförts utan kommentar.

Förlagan är utgiven av Abr. Hirschs förlag, Stockholm, nr 1600.

På omslaget står: "Sånger och Visor / vid / Pianoforte / af / A. F. Lindblad / 5:te delen / Med förlagsrätt / Stockholm, Abr. Hirsch".

Tryckår: 1879.

Adolf Fredrik Lindblad

Adolf Fredrik Lindblad had a complicated childhood and likewise an unsettled period as a young adult. Born in Skänninge in 1801 to an unwed mother he was taken in by a foster family, of which the wife was his mother's aunt, when he was only one year old. After starting school in Östergötland, in 1809 he moved to Stockholm to continue studying near his mother, who was married to an actor at the Royal Opera. After his stepfather's death in 1813, Adolf Fredrik Lindblad returned to live with his foster parents, who soon moved to Norrköping. There he received his first music lessons in piano and flute.

His foster father, who was a merchant, persuaded Adolf Fredrik Lindblad to follow in his footsteps. After several years at his foster father's business, Adolf Fredrik worked from 1818 to 1819 at a shipping discharge office in Hamburg. While working in Hamburg, Adolf Fredrik Lindblad encountered German literature and music, which would prove to be an important influence on his later career as a composer.

The summer of 1882 he arrived in Bleckenstad, on the outskirts of Mjölby, to teach the daughters at a country estate piano. One of the girls, Sophie Kernell, would later become his wife. He also became acquainted with a cousin to the siblings at the estate, Per Daniel Amadeus Atterbom, who would become an important life long friend.

With Atterbom's assistance, Lindblad moved to Uppsala in order to study harmony with the university's *director musices*, Johann Christian Friedrich Hæffner. He also came in contact with the city's artistic and literary circles. Atterbom already lived in Uppsala, as well as Erik Gustaf Geijer, who would become another close friend. Lindblad thrived as an art song composer in this environment.

In earlier times, song composition had been equivalent to writing popular drawing-room ballads. Later, with the advent of the neo-romantic poem, composers were provided with new challenges and opportunities. Lindblad's songs are settings of text to music and provide a dialogue between the vocal melody and the piano. For a long time Lindblad made use of the older ballad praxis of using poems consisting of several stanzas sung to the same accompaniment. Adolf Fredrik Lindblad composed over 200 songs, of which several were written for his friend the singer Jenny Lind.

Together with music salonnière Malla Silfverstolpe and Erik Gustaf Geijer, Lindblad travelled by way of Copenhagen to Berlin, where he took lessons in composition from Carl Friedrich Zelter and studied piano with Ludwig Berger. Through Zelter he got to know Felix Mendelssohn. This was the beginning of an important friendship which lasted for the rest of his life.

Returning to Sweden, he and his wife Sophie settled down in Stockholm. Lindblad started a music school there in 1827, which for a long time would be his main source of income. During his years in Stockholm Lindblad wrote his only opera, *Frondörerna* (1835), which was never successful. He also composed two symphonies (1832, 1855).

Adolf Fredrik Lindblad spent his final years at Lövingsborg's manor, just south of Linköping, where his daughter Lotten resided. He died there in 1878.

About the edition

Levande Musikarv's (Swedish Musical Heritage's) emended editions are editorially revised and corrected versions of previously printed material, with comments on the corrections and amendments inserted as footnotes. Adjustments to slurs, accidentals, accents and articulation marks that have not affected the reading have been made without comment.

Originally published by Abr. Hirsch, Stockholm, no. 1600.

Text on the front page: "Sånger och Visor / vid / Pianoforte / af / A. F. Lindblad / 5:te delen / Med förlagsrätt / Stockholm, Abr. Hirsch".

Year of publication: 1879.